

10 часа. Нѣколкото други рѣкички, до които стигнахме, преминахме по-лесно, и най-после, следъ 3 дневенъ пѣтъ, стигнахме желаната целъ. Тукъ-тамъ почнаха да се виждатъ малки сухи храсти, които напомняха вече здрава земя. Почнахме да се изкачваме нагоре. Единъ заекъ, който се изпрѣчи на пѣтя ни, плати съ живота си, за да обогати храната ни. Скоро се намѣрихме до единъ кладенецъ, гдето разпънахме палаткитѣ. Островътъ бѣ пустъ и по всичко изглеждаше, че е отъ вулканиченъ произходъ. На нѣкои мѣста азъ открихъ скали, цѣли обсипани съ разноцвѣтни кварцови кристали, което имъ придаваше приказенъ видъ. Нашата храна почна да се привършва. Отъ едѣрь дивечъ нѣмаше и поменъ, затова почнахме да очакваме втория керванъ. Времето почна да става мъгляво и ние ясно виждахме, че на югъ, отгдето бѣхме дошли, валѣше дъждъ. За да избѣгнемъ глада, решихме да трѣгнемъ обратно.

Първиятъ день отъ нашето завръщане прекарахме доста добре. Вечерята къмъ 8 часа започна да вали. Доколкото знаехъ, това бѣ най-лошото, което можеше да ни се случи. Пѣтътъ почна да става хлъзгавъ и калѣта се събираше на грамадни буци по обувката ни. Изпърво почнаха да падатъ камилитѣ. Колкото и предпазливо да стѣпвахме, все пакъ подхлъзванията бѣха неизбѣжни и това забавяше нашия вървежъ. Азъ вече виждахъ, че лошото ни настига. Храната бѣ почти привършена и ние кретахме съ полупраздни стомаси въ нощта. На разсъмване една отъ камилитѣ, натоварена съ водата, се подхлъзна, и мѣхътъ, въ който бѣ скъпоценната течностъ, се пукна. Но това не бѣ толкова страшно, защото дъждътъ все валѣше. Безъ почивка ние продължихме и втория день. Все сѣщото подхлъзване, вдигане на животни и страшно уморително крачене напредъ. На третия день храната се свърши. Смѣтката ни излѣзе много лоша. Докато на отиване изминахме цѣлия пѣтъ за 3 дни, сега за сѣщото